

Arrest

nr. 313 027 van 16 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, I. E., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) 1984 in Sokhumi. U leeft sinds 1993 in Tbilisi. U bent gehuwd met G. K. (...) (O.V. (...)) op (...) juni 2022. U heeft een dochter uit een vorig huwelijk.

U bent jurist van opleiding. U werkt sinds 2014 als pro deo advocaat voor het bureau juridische bijstand. U was in die hoedanigheid onder meer belangenbehartiger van S. (...), Z. (...), G. (...), D. (...) en M. (...), die allemaal beschuldigd werden van misdrijven. Eens deze personen gezocht werden of geseind stonden vielen ze onder het regime van toegewezen vertegenwoordiging en werden ze aan u toegewezen. Waarom u specifiek gekozen werd als belangenbehartiger in die dossiers weet u niet. U heeft daar geen keuze bij gehad.

In 2019 werd u onterecht aangehouden. U zou niet meegewerkt hebben met de politie bij een lichaamsfouillering nadat u met de auto, in dewelke u passagier was, werd gestopt door de politie. De politie heeft toen fysiek met u afgerekend en u bedreigd. U heeft u gewend tot de rechtbank en de rechter kwam tot de conclusie dat er geen strafbare feiten werden gepleegd door u. Een maand later herzag de rechter, die onder druk werd gezet volgens u, echter zijn beslissing en u werd toch, onterecht, schuldig bevonden en u kreeg een mondelinge waarschuwing, wat niet mag worden overwogen door de rechter. In werkelijkheid werd u naar uw mening veroordeeld omdat u hoge functionarissen in Georgië had verdedigd als advocaat. In 2021 werd u aan uw werk opgepakt in het verband met het niet dragen van een mondmasker in de COVID 19-periode. Een politieagent heeft opnieuw fysiek met u afgerekend en u bedreigd. Hij wou u wurgen. U wende zich toen ook tot de rechtbank. U kreeg toen ook een mondelinge waarschuwing van de rechter. Daarnaast was u ook het slachtoffer van intimidaties en dreigementen van onder meer de procureur die bijvoorbeeld zei dat u geen kritische vragen mocht stellen aan zijn getuige en werd u ook in het oog gehouden door politie of een andere dienst. U werd geviseerd omdat u ontdekt had dat in de zaken waarin u optrad onwettelijke zaken zijn gebeurd, zoals bijvoorbeeld het niet rechtsgeldig verkrijgen en toevoegen van dossierstukken. Met die informatie zou u de huidige regering in diskrediet kunnen brengen. Er werd u door uw vervolgers onder meer gezegd dat de rechtbank in hun handen is en dat u niets zou bereiken. U bent vertrokken uit Georgië, samen met uw echtgenote, op 21 juni 2022, nadat een vriend met een hoge functie u, ongeveer een week eerder, waarschuwde dat er met u zou worden afgerekend, indien u het land niet zou verlaten. U vreest dat u gearresteerd zou worden of dat nog ergere dingen zouden gebeuren bij een terugkeer naar Georgië. U vermoedt ook dat u in België wordt achtervolgd.

U diende op 22 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in België in samen met uw echtgenote. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw paspoort (origineel), uw huwelijksakte (origineel), uw advocatenkaart (origineel), uw vluchtelingenkaart (origineel), uw rijbewijs (origineel), uw identiteitskaart (origineel), de arresten inzake uw aanstelling als advocaat (origineel), de gerechtsdocumenten van de zaak van 2019 (origineel), een medisch attest van 1 april 2021 (origineel), uw vluchtelingenattest (origineel), uw aanstelling als rechtsman (origineel), de gerechtsdocumenten van de zaak van 2021 (origineel), uw geboorteakte (origineel), het paspoort van uw echtgenote (origineel), de geboorteakte van uw echtgenote (origineel) en een bewijs dat de huidige advocaat van S. (...) wordt afgeluisterd (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest gearresteerd te worden of zelfs vermoord te worden bij een terugkeer naar Georgië omdat u informatie heeft die een gevaar vormt voor de huidige regering.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun

voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Ten eerste verklaarde u twee keer te zijn aangehouden en hardhandig en fysiek te zijn aangepakt door de politie (CGVS-vragenlijst, onder het 3de hoofdstuk, vraag 2). De eerste keer gebeurde dat in 2019 nadat de bestuurder van de wagen waarin u lag te slapen op de achterzetel, samen met uw kind, werd gestopt door de politie en u zelf ten onrechte werd beschuldigd van te hoge snelheid, gezien u niet de bestuurder van de wagen was (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 14 en p. 18; CGVS, E. (...), 23.12.2023, p. 15). De tweede keer gebeurde dat in 2021 nadat u uw mondkapje niet wou opzetten en u zich verzette tegen de politie (CGVS, E. (...), 23.12.2023, p. 15). Een politieagent zou toen zijn armen rond uw nek hebben geplaatst en u hebben proberen wurgen. Het CGVS geeft in dit verband toe dat deze hardhandige aanpak door de politie zeer betreurenswaardige feiten vormen en stelt ook niet in vraag dat u een letsel aan het strottenhoofd zou hebben opgelopen tijdens de feiten in 2021. Het feit dat u door de politie overdreven hardhandig zou zijn aangepakt moet echter wel gezien worden in een context waarbij u zelf weerspanning was volgens de politie en u weigerde te gehoorzamen aan de bevelen van de politie (CGVS-vragenlijst, onder het 3de hoofdstuk, vraag 2), waardoor het gebruikte geweld makkelijker kon escaleren. Bovendien hebben dergelijke feiten met de politie zich slechts twee keer voorgedaan en hebben deze feiten weinig ernstige fysieke gevolgen gehad waardoor die feiten niet de aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd. Er kan niet gesteld worden dat die feiten op zich dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. U bent twee keer in beroep gegaan tegen uw aanhouding en heeft uiteindelijk twee keer een waarschuwing van de rechter gekregen. Het feit dat u een waarschuwing kreeg van de rechter terwijl dat volgens de wet niet zou mogen en u normaliter een effectieve straf zou moeten krijgen, kan evenmin als vervolging worden beschouwd. Die twee waarschuwingen van de rechter zijn op zich niet dermate systematisch en ingrijpend dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Bovendien wil het CGVS toch de bedenking maken dat indien men u werkelijk zou willen vervolgen omwille van de belangenbehartiging van een aantal hoge politieke figuren en men vanuit de overheid u een lesje zou willen leren, men redelijkerwijze toch mag verwachten dat ze andere middelen zouden vinden om u onder druk te zetten dan uw rechten te schenden door een waarschuwing van de rechter (CGVS-vragenlijst, onder het 3de hoofdstuk, vraag 1 en vraag 2). In dit verband moet er ook nog worden op gewezen dat de twee incidenten van 2019 en van 2021 voor u zelf ook geen reden waren om te vertrekken uit Georgië waardoor de zwaarwichtigheid van die feiten eveneens in vraag kan worden gesteld. Het is immers pas wanneer een vriend van u u een waarschuwing geeft en u vertelt dat uw leven in gevaar is dat u besluit te vertrekken uit Georgië, zoals verder aan bod komt (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 11 en p. 17).

Ten tweede laat u het CGVS helemaal niet toe om de specifieke aanleiding om te vertrekken uit Georgië in te schatten op vlak van de geloofwaardigheid en op vlak van de gegrondheid. U verklaarde dat een vriend u een waarschuwing heeft gegeven dat uw leven in gevaar was. Dat was voor u de directe aanleiding om te vertrekken uit Georgië. U weigert echter weer te geven wat de naam is van die vriend, u weigert ook zijn functie weer te geven. U stelde heel expliciet dat u weigerde deze persoon te identificeren (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 11), terwijl u nochtans duidelijk werd gemaakt dat het CGVS zoveel mogelijk informatie nodig heeft om te kunnen beoordelen of er een nood is aan bescherming in uw hoofd (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 11). U werd ook op de hoogte gebracht van de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud en het feit dat niemand in uw land van herkomst hierover op de hoogte zou gebracht worden (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 2), iets wat u als advocaat zeker voldoende moet kunnen inschatten. U gaf enkel weer dat die vriend zou gezegd hebben dat het voor u slecht zou aflopen en dat u Georgië moest verlaten (CGVS, E. (...), 23.12.2023, p. 17). Het spreekt voor zich dat wanneer u weigert uw vriend te identificeren, het CGVS niet in staat is na te gaan hoe uw vriend wist over de vermeende dreiging ten aanzien van u, van waar de dreiging kwam en wat er precies ging gebeuren als u in Georgië zou blijven. Het CGVS kan ook niet nagaan of de dreiging wel reëel te noemen is, als u weigert die persoon en in het bijzonder zijn functie te identificeren. U verklaarde enkel dat u in de afgelopen 14 jaar dat u gewerkt heeft met verschillende mensen bevriend bent

geraakt, waarvan sommigen personen ook hoge functies uitoefenen (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 11), wat natuurlijk wel heel erg vaag blijft. We merken ook op dat u de waarschuwing van die vriend, de directe aanleiding voor uw vertrek uit Georgië, enkele dagen voor de registratie van uw huwelijk op 14 juni 2022 plaatst (CGVS, E. (...), 23.12.2023, p. 18) terwijl uw vrouw die waarschuwing een week of twee weken voor de registratie van uw huwelijk plaatst (CGVS, K. (...), 23.12.2023, p. 10). Gezien jullie een week na uw huwelijk zijn vertrokken uit Georgië is het toch wel zeer opmerkelijk dat jullie hierover dergelijke uiteenlopende verklaringen aflegden. Dit doet op zijn minst afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit aspect van uw asielrelaas.

Ofschoon u dus uitdrukkelijk gewezen werd op het vertrouwelijk karakter van de procedure inzake verzoeken om internationale bescherming en het belang van de informatie in kwestie, weigerde u om de naam van de vriend die u zou gewaarschuwd hebben te vermelden. Op een verzoeker om internationale bescherming rust echter de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn beschermingsverzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten, relevante elementen en waar mogelijk documenten aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over zijn verzoek. Het CGVS benadrukt in dit verband dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.). Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a.*

t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. In de mate dat u weigert ons informatie te geven over de vriend die u de waarschuwing heeft gegeven en ons niet in staat stelt om de geloofwaardigheid en de gegrondheid van de dreiging na te gaan, voldoet u niet aan die plicht tot medewerking. Hierdoor wordt eveneens afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en uw asielrelaas.

Ten derde kunnen er toch ook ernstige vragen gesteld worden bij het profiel dat u van uzelf schetst als een advocaat en belangenbehartiger van belangrijke voormalige functionarissen in Georgië. U verklaarde dat u tijdens de pleidooien heel kritische vragen stelde om de belangen van die mensen te verdedigen. De huidige overheid zou u zien als een gevaar en zou denken dat u de informatie waarover u beschikt openbaar zal maken. U beweerde dat zelfs één klein bericht van u op Facebook een grote reactie in Georgië zou veroorzaken. De overheid zou u zien als een gevaar omdat u over te veel informatie beschikt (CGVS-vragenlijst onder het 3de hoofdstuk, vraag 5). U zou uw werk ook heel goed hebben gedaan en dat zou de reden geweest zijn dat u gevisieerd werd (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 13). U maakt van uzelf kortom een belangrijk figuur. Dit contrasteert toch wel sterk met de vaststelling dat u een pro deo advocaat was die weliswaar belangrijke cliënten verdedigde, maar wiens rol eigenlijk was uitgespeeld eens die personen niet meer geseind waren maar effectief onder arrest stonden en op het moment dat die cliënten hun eigen advocaten hadden (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 5-6). U had ook informatie die gevaarlijk was voor de overheid naar uw eigen verklaringen maar u heeft dit ook nooit met andere advocaten besproken (CGVS, E. (...), 23.12.2023, p. 8), wat toch ook al opmerkelijk is gezien uw nochtans kritische houding bij de verdediging van de hoge functionarissen van wie u de advocaat was. Er dient verder ook te worden opgemerkt dat u bij de DVZ aangaf tot 2021 de advocaat van S. (...) te zijn geweest (CGVS-vragenlijst onder het 3de hoofdstuk, vraag 5) en dit terwijl u voor het CGVS verklaarde dat u tot 2016 advocaat van S. (...) was. U gaf ook aan dat

u geen contact had gehad met S. (...). Uit deze vaststellingen leidt het CGVS dan ook wel degelijk af dat u zichzelf belangrijker wil voorstellen dat u eigenlijk was. Bovendien moet ook worden opgemerkt dat u toch niet naar voor komt met elementen waarvan men redelijkerwijze zou kunnen verwachten dat een klein bericht van u daarover op sociale media tot een grote reactie in Georgië zou leiden. Nadat u tot drie keer toe werd gevraagd wat u dan precies wist over de overheid waarmee u die in problemen zou brengen, gaf u enkel aan dat er vervalste documenten in het dossier van (...) S. (...) terecht waren gekomen en u die documenten niet voor de hoorzitting in handen kreeg om te verhinderen dat ze in het dossier zouden terecht komen (CGVS, E. (...), 23.12.2022, p. 10-11). De vaagheid waarmee u dit alles vertelt doet toch heel sterk af aan uw bewering dat een klein bericht op sociale media tot een grote reactie zou leiden, waardoor we uw rol als belangrijk advocaat met belangrijke explosieve informatie over de overheid toch sterk in vraag stellen. Voorgaande elementen leiden er dan ook toe dat uw profiel als advocaat van voormalige bekende functionarissen die de huidige overheid ziet als een gevaar en die met een klein bericht grote reacties in Georgië zou kunnen veroorzaken (CGVS-vragenlijst onder het 3de hoofdstuk, vraag 5), weinig geloofwaardig is. Bijgevolg zijn ook de vervolgingsfeiten die u omwille van dit profiel zou hebben meegemaakt weinig geloofwaardig.

Ten vierde voegen we hier nog aan toe dat uw paspoort werd uitgereikt op 27 mei 2022 (zie documenten in het administratief dossier, document nummer 1) en dit terwijl u volgens uw verklaringen een gevaar vormt voor de overheid in Georgië, terwijl u over informatie beschikt die de regering ernstig in diskrediet kan brengen, en terwijl u bijna constant in de gaten wordt gehouden door de politie of de geheime dienst (CGVS-vragenlijst onder het 3de hoofdstuk, vraag 5 en vraag 7). Dat de overheid u een internationaal paspoort zou afleveren als u werkelijk een gevaar voor de overheid bent en de overheid ook het risico zou lopen dat u hen vanuit het buitenland zou aanklagen voor onwettigheden in verschillende processen tegen hoge functionarissen, is dan ook wel bijzonder onaannemelijk te noemen. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten vijfde dient er te worden vastgesteld dat u met betrekking tot enkele belangrijke elementen uit uw asielrelaas geen documenten of bewijzen kan voorleggen. Er dient gewezen te worden op het feit dat u naast bewijsstukken in verband met de incidenten, de aanhoudingen en het hardhandig en fysiek optreden van de politie, en de rechtszaken daaromtrent van 2019 en 2021, er niet in slaagt andere documenten voor te leggen die de andere vervolgingsfeiten uit uw asielrelaas zouden kunnen staven. U verklaarde het slachtoffer te zijn geweest van intimidaties en dreigementen van onder meer de procureur. U zou zelf meerdere sms-en gekregen hebben van de procureur waarin hij u waarschuwde niets te zeggen en geen kritische vragen te stellen aan getuigen (CGVS-vragenlijst onder het 3de hoofdstuk, vraag 5; CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 11). We moeten echter vaststellen dat u de bewijzen daarvan niet heeft voorgelegd terwijl u dat nochtans expliciet werd gevraagd (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 11). U verklaarde dat u vele hoge functionarissen verdedigde en u tijdens de pleidooien heel kritische vragen stelde om hun belangen te verdedigen (CGVS-vragenlijst onder het 3de hoofdstuk, vraag 5). U heeft hiervan geen documenten die dit kunnen aantonen, terwijl we redelijkerwijze mogen verwachten dat dit is opgenomen in gerechtelijke documenten. U kan ook helemaal geen bewijzen voorleggen van uw verklaringen dat u onwettelijkheden vastgesteld had in de dossiers van de cliënten waarvan u de belangen behartigde (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 12 en p. 14-15). Verder heeft u ook geen bewijzen van uw optreden in de media, in casu de interviews die u zou hebben gegeven waarbij u verklaard zou hebben dat uw cliënten onschuldig zijn (CGVS, E. (...), 20.10.2022, p. 10-12; CGVS, E. (...), 23.12.2023, p. 10). Bovendien heeft u ook geen bewijzen van uw beweringen dat u met de voorzitter van de orde van advocaten heeft gesproken en hij de minister van Binnenlandse zaken zou hebben gesproken in verband met uw problemen (CGVS, E. (...), 23.12.2023, p. 13).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen haalt dan ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig onderuit.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw rijbewijs, het paspoort van uw echtgenote en de geboorteakte van uw echtgenote bewijzen uw identiteit en die van uw echtgenote die niet ter discussie staat. Hoger werden reeds vaststellingen gedaan in verband met de uitgiftedatum van uw paspoort in Georgië. Uw advocatenkaart, uw aanstelling als rechtsman en de arresten inzake uw aanstelling als advocaat bewijzen dat u als advocaat werkte en bepaalde hoge functionarissen verdedigde wat an sich niet in twijfel wordt getrokken. De gerechtsdocumenten van de zaak van 2019 en de gerechtsdocumenten van de zaak van 2021 zijn bewijzen dat er naar aanleiding van de incidenten die u heeft meegemaakt met de politie in 2019 en in 2021 ook twee rechtszaken in Georgië liepen in dit verband, en waarnaar u heeft verwezen in de loop van de persoonlijke onderhouds voor het CGVS. Het medisch attest van 1 april 2021 is een indicatie dat u een letsel aan het strottenhoofd zou hebben opgelopen op 30 maart 2021. In dit attest komt aan bod dat u verklaarde dat dit het gevolg is van het optreden van een agent. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. De vluchtelingenkaart en het vluchtelingenattest dat u als etnisch Georgiër en gedwongen ontheemde, geboren in Abchazië in 1984, bezit zijn niet relevant voor uw huidige vraag naar

bescherming. Het bewijs dat de huidige advocaat van S. (...) wordt afgeluisterd, is een indicatie voor de situatie waarin de huidige advocaat van S. (...) zit maar leert ons niets over uw nood aan bescherming als voormalig advocaat van S. (...) in Georgië.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, G. K., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief van redelijkheid en zorgvuldigheid, de samenwerkingsplicht, van de onpartijdigheidsplicht*”. Tevens menen zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. Wat de opmerking van verzoekende partijen betreft dat verwerende partij de bestreden beslissingen niet nam binnen een redelijke termijn, nu de bestreden beslissingen pas genomen werden meer dan een jaar na hun gehoor op het Commissariaat-generaal, wijst de Raad erop dat de overschrijding van de redelijke termijn niet tot gevolg kan hebben dat het verzoek om internationale bescherming moet worden ingewilligd. Geen enkele wettelijke bepaling of beginsel laat toe een vreemdeling als vluchteling te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen voordeel kunnen halen uit dit onderdeel van het middel, zodat het onontvankelijk is bij gebrek aan belang. Overigens tonen verzoekende partijen niet aan benadeeld te zijn door de langere beslissingstermijn nu zij langer in België konden blijven, weg van de door hen beweerde problemen in hun land van herkomst, en zij ruimer de gelegenheid kregen hun asielrelaas van bewijsstukken te voorzien.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Hij

dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Bij terugkeer naar Georgië vrezen verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij gearresteerd of zelfs vermoord zal worden omdat zij informatie heeft die een gevaar vormt voor de huidige regering (notities CGVS E. d.d. 20/10/2022, p. 8-11; notities CGVS K. d.d. 23/12/2022, p. 4-5).

2.2.6. Vooreerst volgt de Raad de commissaris-generaal waar deze concludeert dat het aan verzoekende partijen toekomt hun vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en dat zij niet kunnen volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië voor politieke opposanten/critici van het huidige regime om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Meer bepaald wordt dienaangaande in de bestreden beslissingen dienstig op het volgende gewezen: “*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.*

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public

Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden."

De informatie die verzoekende partijen citeren in hun verzoekschrift omtrent de algemene situatie in Georgië voor politieke opposanten/critici van het huidige regime, afkomstig uit verschillende internetartikelen en rapporten, is niet van aard hierop een ander licht te werpen nu deze geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande steunt.

Aldus komt het aan verzoekende partijen toe om hun nood aan internationale bescherming *in concreto* aan te tonen, alwaar zij evenwel, zo blijkt uit wat volgt, manifest in gebreke blijven.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze vaststelt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door hen voorgehouden asielrelaas, in het bijzonder hun bewering dat men eerste verzoekende partij zou willen vervolgen omwille van de belangenbehartiging van een aantal hoge politieke figuren en/of omdat zij informatie heeft die een gevaar vormt voor de huidige regering. Meer bepaald wordt erop gewezen dat:

(i) wat betreft de twee incidenten waarbij eerste verzoekende partij aangehouden en hardhandig en fysiek aangepakt werd door de politie, respectievelijk in 2019 en in 2021, dergelijke feiten met de politie zich slechts twee keer hebben voorgedaan en weinig ernstige fysieke gevolgen hebben gehad waardoor die feiten niet de aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd;

(ii) ook de twee waarschuwingen die eerste verzoekende partij kreeg van de rechter nadat zij in beroep ging tegen haar aanhouding, terwijl dat volgens de wet niet zou mogen en zij normaliter een effectieve straf zou moeten krijgen, evenmin als vervolging kunnen worden beschouwd en op zich niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, en voorts dienaangaande de bedenking kan worden gemaakt dat indien men haar werkelijk zou willen vervolgen omwille van belangenbehartiging van een aantal hoge politieke figuren en men vanuit de overheid haar een lesje zou willen leren redelijkerwijze verwacht mag worden dat men andere middelen zou vinden om haar onder druk te zetten dan haar rechten te schenden door een waarschuwing van de rechter;

(iii) deze twee incidenten uit 2019 en 2021 voor verzoekende partijen bovendien geen reden waren om te vertrekken uit Georgië waardoor de zwaarwichtigheid van die feiten in vraag kan worden gesteld;

(iv) voorts eerste verzoekende partij het CGVS niet toelaat om de specifieke aanleiding om te vertrekken uit Georgië in te schatten op vlak van de geloofwaardigheid en op vlak van de gegrondheid, nu zij weigert de naam en functie weer te geven van de vriend die haar waarschuwde dat haar leven in gevaar was, waardoor zij Georgië verliet;

(v) verzoekende partijen uiteenlopende verklaringen afleggen over wanneer eerste verzoekende partij deze waarschuwing van haar vriend kreeg, nu eerste verzoekende partij deze waarschuwing van haar vriend plaatst enkele dagen voor de registratie van haar huwelijk op 14 juni 2022, terwijl tweede verzoekende partij deze waarschuwing plaatst een week of twee weken voor de registratie van hun huwelijk;

(vi) er ernstige vragen gesteld kunnen worden bij het profiel dat eerste verzoekende partij van zichzelf schetst als een advocaat en belangenbehartiger van belangrijke voormalige functionarissen in Georgië, nu vastgesteld moet worden dat zij een pro deo advocaat was die weliswaar belangrijke cliënten verdedigde maar wiens rol eigenlijk was uitgespeeld eens die personen niet meer geseind waren maar effectief onder arrest stonden en op het moment dat die cliënten hun eigen advocaten hadden, zij zichzelf belangrijker lijkt te willen voorstellen dan dat zij eigenlijk was en zij ook vage verklaringen aflegt over wat zij dan precies wist over de overheid waarmee zij die in de problemen zou brengen;

(vii) het voorts bijzonder onaannemelijk is dat de overheid eerste verzoekende partij een internationaal paspoort zou afleveren – er werd haar op 27 mei 2022 een paspoort uitgereikt – als zij werkelijk een gevaar voor de overheid is en de overheid ook het risico zou lopen dat zij hen vanuit het buitenland zou aanklagen voor onwettigheden in verschillende processen tegen hoge functionarissen;

(viii) eerste verzoekende partij met betrekking tot enkele belangrijke elementen uit haar asielrelaas geen documenten of bewijzen kan voorleggen en zij meer bepaald naast bewijsstukken in verband met de incidenten van 2019 en 2021 en de rechtszaken daaromtrent er niet in slaagt andere documenten voor te leggen die de andere vervolgingsfeiten uit haar asielrelaas zouden kunnen staven, zoals bewijsstukken inzake de intimidaties en dreigementen van onder meer de procureur, inzake haar bewering tijdens haar verdediging van vele hoge functionarissen heel kritische vragen te hebben gesteld om hun belangen te verdedigen, inzake de onwettelijkheden die zij vastgesteld had in de dossiers van de cliënten waarvan zij de belangen behartigde, inzake haar optreden in de media waar zij verklaard zou hebben dat haar cliënten onschuldig zijn en inzake haar bewering dat zij met de voorzitter van de orde van advocaten heeft gesproken en dat hij de minister van Binnenlandse Zaken zou hebben gesproken in verband met haar problemen; en;

(ix) de bijgebrachte documenten niets wijzigen aan deze appreciatie.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen overtuigende argumenten aanbrengen die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.8. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

2.2.9. Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat inzake de harde aanpak door de politie in 2021 wegens het niet dragen van een mondkapje een medisch attest werd bijgebracht waaruit de vervolging blijkt en dat het aldus gelet op de omkering van de bewijslast *“de verwerende partij toe(komt) op ernstige wijze het vermoeden van het bestaan van een risico of tot ernstige schade ingeval van terugkeer om te werpen”*, bemerkt de Raad evenwel dat uit het medisch attest niet afgeleid kan worden dat eerste verzoekende partij het slachtoffer is geworden van geweldsfeiten die dermate ernstig zijn dat zij beschouwd kunnen worden als vervolging of ernstige schade. Zoals reeds terecht opgemerkt in de bestreden beslissingen, betreft het medisch attest van 1 april 2021 een indicatie dat zij een letsel aan het strottenhoofd opliep op 30 maart 2021, doch, waar in het attest gesteld wordt dat eerste verzoekende partij verklaarde dat dit het gevolg is van het optreden van een agent, dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen werden opgelopen. Dient verder tevens te worden onderstreept dat dergelijke feiten met de politie zich slechts twee keer hebben voorgedaan en weinig ernstige fysieke gevolgen hebben gehad, waardoor de feiten niet de aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd. Ook uit het gegeven dat deze twee incidenten bovendien geen reden waren voor verzoekende partijen om te vertrekken uit Georgië kan afgeleid worden dat het geen zwaarwichtige feiten betreft. De Raad benadrukt dat, gelet op de terechte en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen, geheel niet aangetoond wordt dat eerste verzoekende partij in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade. Waar verzoekende partijen dan ook lijken te menen dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing is – waarin bepaald wordt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen – kunnen zij dan ook niet worden bijgetreden door de Raad.

2.2.10. Waar eerste verzoekende partij verweten wordt de naam en functie van haar vriend die haar waarschuwde niet te hebben vermeld, geven verzoekende partijen aan dat zij zo handelde uit veiligheidsoverwegingen en dat zij ook ten aanzien van haar vrouw erg discreet was over deze waarschuwing. Daarnaast merken zij nog dat hiernaar niet meer werd gevraagd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij.

De Raad wijst er evenwel op dat van eerste verzoekende partij, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht mag worden dat zij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Zij dient alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals heden opgenomen in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Door tot op heden te weigeren kenbaar te maken van wie zij deze waarschuwing kreeg, dit terwijl haar nochtans duidelijk gewezen werd op het vertrouwelijk karakter van de procedure internationale bescherming en het belang van de informatie in kwestie (notities CGVS E. d.d. 22/10/2022, p. 2 en 11), verzaakt zij op ernstige wijze aan de op haar rustende medewerkingsplicht. Dient hierbij te worden benadrukt dat deze waarschuwing de directe reden was voor haar vlucht uit Georgië, waardoor het een kernelement betreft van haar asielrelaas. Aldus kan des te meer worden verwacht dat eerste verzoekende partij desbetreffend alle informatie waarover zij dienaangaande beschikt aan de asielinstanties overmaakt. Het verweer dat hiernaar niet meer opnieuw werd gevraagd tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud is voorts niet ernstig, nu nergens uit blijkt dat zij alsnog de naam van haar vriend wil mededelen aan de asielinstanties. Zo werd haar op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud wel nog gevraagd of er nog belangrijke

zaken waren die zij wilde vertellen, waarop zij echter stelde niets meer te willen toevoegen aan haar verklaringen (notities CGVS E. d.d. 23/12/2022, p. 18). Ook in het verzoekschrift wordt niet de minste concrete informatie gegeven over de identiteit en functie van deze vriend die haar zou hebben gewaarschuwd.

2.2.11. Omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheid in hun verklaringen over wanneer eerste verzoekende partij deze waarschuwing van haar vriend kreeg, duiden verzoekende partijen erop dat tweede verzoekende partij er niet bij was toen eerste verzoekende partij deze waarschuwing kreeg, dat “(d)e verklaringen (...) niet even uiteenlopend (zijn) als wat de verwerende partij het voordoet” en dat “(d)e tijdsaanduidingen van enkele dagen en een of twee weken (...) verenigbaar (zijn)”.

Vooreerst merkt de Raad evenwel op dat van echtgenoten die, steunend op hetzelfde asielrelaas, hun land van herkomst zijn ontvlucht uit vrees voor hun vrijheid of hun leven, kan worden verwacht dat zij de feiten die de aanleiding vormden voor hun vlucht op een eenduidige en geloofwaardige manier kunnen weergeven. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is immers dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij of zij normaliter bij machte moet zijn een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen met betrekking tot de kern van het asielrelaas (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816). *In casu* mag dan ook redelijkerwijze van verzoekende partijen verwacht worden dat zij op eenduidige wijze zouden kunnen aangeven wanneer eerste verzoekende partij een waarschuwing kreeg van haar vriend, i.e. hun directe vluchtaanleiding. De vaststelling dat eerste verzoekende partij deze waarschuwing slechts enkele dagen voor de registratie van haar huwelijk op 14 juni 2022 plaatst, terwijl tweede verzoekende partij de waarschuwing reeds een week of twee weken voor de registratie van hun huwelijk situeert, ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van de door hen voorgehouden problemen. Dient nog te worden onderstreept dat er wel degelijk sprake is van een beduidend verschil in het door hen aangegeven tijdsverloop tussen de waarschuwing en de registratie van hun huwelijk.

2.2.12. Mede gelet op wat hierboven in punt 2.2.6. reeds werd opgemerkt, kunnen verzoekende partijen evenmin volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene toestand in hun land van herkomst om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.13. Voorts stellen verzoekende partijen nog dat verwerende partij niet onderzocht heeft of zij bescherming kunnen genieten van hun nationale autoriteiten, doch de Raad onderstreept dat aangezien verzoekende partijen niet aannemelijk maken bij terugkeer naar Georgië te zullen worden blootgesteld aan vervolgingsdaden enige bescherming desbetreffend niet aan de orde is.

2.2.14. Daarnaast maken verzoekende partijen gewag van een schending van “de onpartijdigheidsplicht”, doch de Raad stelt vast dat zij evenwel geen concrete gegevens aanbrengen waaruit blijkt dat verwerende partij *in casu* bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoek om internationale bescherming niet onpartijdig zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.2.15. Ten slotte opperen verzoekende partijen dat verwerende partij een manifeste appreciatiefout begaat door telkens de meest nadelige interpretatie te weerhouden, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar verzoekende partijen nergens concretiseren welke elementen volgens hen voor interpretatie vatbaar waren, laat staan dat zij zouden aantonen dat een andersluidende interpretatie door verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden. Zij tonen op geen enkele wijze *in concreto* aan dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan hun zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld. De Raad verwijst in dit verband nog naar de uiteenzetting in punt 2.2.17., waaruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld heeft en zijn beslissing genomen heeft met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van hun zaak.

2.2.16. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen

voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.17. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5). Tijdens hun persoonlijk(e) onderhoud(en) op het CGVS kregen verzoekende partijen de kans om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.18. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partijen niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.19. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.20. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT